

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11C/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314210171
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Cambelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314210171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Ľubicou Cambelovou v právnej veci žalobcu: CALDERSHOT FINANCE LTD., so sídlom 788-790 Finchley Road, London NW 11 7TJ, , United Kingdom, company number: 5843605, práv. zast. Mgr. Dagmar Lupínkovou, advokátkou, so sídlom Mladá Boleslav, Táborská 966/5, spolupracujúca na území Slovenskej republiky s JUDr. Margít Keszegh, advokátkou, so sídlom Komárno, Jókaiho 24, proti žalovanej: Q. D., Q.. X.X.XXXX, U. XXX XX Č., zast. opatrovníčkou J.. H. U., T. Y. Ú. K. Y. Q. M., o zaplatenie 114 199,85Kč s prísl.,

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a** .

Súd nepriznáva žalovanej náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 114 199,85 Kč so zákonným úrokom z omeškania vo výške 7,05 % ročne z čiastky 98 288,33 Kč od 3. 5. 2008 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu -Raiffeisenbank, a.s. uzavrel so žalovanou dňa 28. 8. 2006 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 498977, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 114 000 Kč (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl.2 Parametre úveru). Úver bol zo strany žalovanej čerpaný jednorazovo prevodom na účet žalovanej číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl. 4 Čerpanie úveru). V čl.3 Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy bolo dohodnuté, že úver bude splácaný na účet banky číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vždy k 26. dňu príslušného mesiaca. Výška splátok bola dohodnutá na čiastku 3812 Kč (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl.2 Parametre úveru). V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 22,9 % ročne, výška ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 27,05 % ročne, poplatok za mesačnú správu úveru vo výške 80 Kč a poistenie vo výške 84 Kč mesačne. Neoddeliteľnou súčasťou uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank a.s. (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy - čl. 7 ďalšie dojednania). Podľa čl. 15 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., k porušeniu zmluvy zo strany klienta dôjde tiež, ak poruší klient ktorokoľvek ustanovenie zmluvy alebo týchto podmienok, najmä keď je v omeškaní s akoukoľvek splátkou istiny, úrokov, poplatkov, nákladov, poistného, respektíve iných výloh. Žalovaná neplnila riadne podmienky stanovené zmluvou a to najmä tým, že neplatila dohodnuté splátky. Vzhľadom na opakované porušenie podmienok vyplývajúcich z uzavretej zmluvy Raiffeisenbank a.s., v súlade s ustanovením čl.15 ods. 2 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., zaslala Raiffeisenbank a.s., žalovanej dňa 25. 2. 2008 Prehlásenie o okamžitej splatnosti už vyčerpanej čiastky úveru(istiny) vrátane úrokov a ďalších finančných záväzkov. Týmto listom vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na okamžitú úhradu čiastky 114 301,11 Kč. Táto čiastka sa skladala z nezaplatennej istiny vo výške 98 288,33

Kč a poplatkov banke vo výške 1148 Kč (poplatky za správu úveru a poplatky za poistenie), úroku z istiny vo výške 12 439,65 Kč, úrokov z omeškania vo výške 2323,87 Kč a ostatného dlhu vo výške 101,26 Kč. Na tento list . žalovaná nereagovala. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2008 postúpila Raiffeisenbank a.s., svoju pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 114 301,11 Kč na spoločnosť AB CREDIT,a.s. Listom zo dňa 2. 4. 2008 oznámil nový veriteľ žalovanej, že mu bola postúpená pohľadávka vo výške 114 301,11 Kč a súčasne žalovanú vyzval na jej zaplatenie v lehote do 2. 5. 2008. Na túto výzvu žalovaná nereagovala. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2013 postúpil veriteľ AB CREDIT a.s. svoju pohľadávku v celkovej výške 114 199,85 Kč na žalobcu (pohľadávka bola znížená o čiastku „dlh ostatný" vo výške 101,26 Kč.). Oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu zaslal veriteľ žalovanej listom zo dňa 1. 11. 2013. Na tento list žalovaná nereagovala. Žalovaná ku dňu vyhotovenia žaloby svoju pohľadávku žalobcovi neuhradila ani čiastočne. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pretože bol riadne predvolaný a nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

Súd pojednával v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pretože bola riadne predvolaná a nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Opatrovníčku žalovanej súd ustanovil podľa § 29 ods. 2 O.s.p. uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 2.9.2014 č.k. 11 C/113/2014 - 39 z dôvodu, že jej pobyt nieje známy.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - Raiffeisenbank, a.s., Olbrachtova 2006/9, 140 21 Praha 4 uzavrela so žalovanou dňa 28. 8. 2006 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 498977, na základe, ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 114 000 Kč. (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl.2 Parametre úveru). Úver bol zo strany žalovanej čerpaný jednorazovo prevodom na účet žalovanej číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl. 4 Čerpanie úveru). V čl.3 Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy bolo dohodnuté, že úver bude splácaný na účet banky číslo XXXXXXXXXX/XXXX vždy k 26. dňu príslušného mesiaca. Výška splátok bola dohodnutá na čiastku 3812 Kč (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy, čl.2 Parametre úveru). V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dohodnutá výška úrokovej sadzby vo výške 22,9 % ročne, výška ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 27,05 % ročne, poplatok za mesačnú správu úveru vo výške 80 Kč a poistenie vo výške 84 Kč mesačne.

Neoddeliteľnou súčasťou uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Všeobecné obchodné podmienky Raiffeisenbank a.s. (Akceptácia návrhu na uzavretie zmluvy - čl. 7 ďalšie dojednania). Podľa čl. 15 bodu 1.písm) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., k porušeniu zmluvy zo strany klienta dôjde tiež, ak poruší klient ktorékoľvek ustanovenie zmluvy alebo týchto podmienok, najmä keď je v omeškani s akoukoľvek splátkou istiny, úrokov, poplatkov, nákladov, poistného, respektíve iných výloh. Podľa čl. 15 bodu 2 písm. b) pokiaľ dôjde k porušeniu zmluvy zo strany klienta, je banka oprávnená už vyčerpané čiastky úveru (istiny) vrátane úrokov a všetkých ostatných finančných záväzkov klienta voči banke prehlásiť za okamžite splatné.

Žalovaná neplnila riadne podmienky stanovené zmluvou a to najmä tým, že neplatila dohodnuté splátky. Vzhľadom na opakované porušenie podmienok vyplývajúcich z uzavretej zmluvy Raiffeisenbank a.s., v súlade s ustanovením článku 15 ods. 2 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank a.s., zaslala Raiffeisenbank a.s., žalovanej dňa 25. 2. 2008 Prehlásenie o okamžitej splatnosti už vyčerpanej čiastky úveru(istiny) vrátane úrokov a ďalších finančných záväzkov. Týmto listom vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na okamžitú úhradu čiastky 114 301,11 Kč. Táto čiastka podľa žalobcu pozostávala z nezaplatennej istiny vo výške 98 288,33 Kč a poplatkov banke vo výške 1148 Kč (poplatky za správu úveru a poplatky za poistenie), úroku z istiny vo výške 12 439,65 Kč, úrokov z omeškania vo výške 2323,87 Kč a ostatného dlhu vo výške 101,26 Kč. Na tento list žalovaná podľa žalobcu nereagovala.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.2.2008 postúpila Raiffeisenbank a.s., svoju pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 114 301,11 Kč na spoločnosť AB-CREDIT a.s., Na Pankráci 1658, Praha 4. Listom zo dňa 2. 4. 2008 oznámil AB-CREDIT a.s. žalovanej, že mu bola postúpená pohľadávka vo výške 114 301,11 Kč a súčasne žalovanú vyzval na jej zaplatenie v lehote do 2. 5. 2008. Na túto výzvu žalovaná podľa žalobcu nereagovala.

Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2013 postúpil veriteľ AB- CREDIT a.s. svoju pohľadávku v celkovej výške 114 199,85 Kč na žalobcu (pohľadávka bola znížená o čiastku „dlh ostatný" vo výške 101,26 Kč.). Oznámenie o postúpení pohľadávky na žalobcu zaslala AB-CREDIT a.s. žalovanej listom zo dňa 1. 11. 2013. Na toto oznámenie žalovaná podľa žalobcu nereagovala.

Na základe vyššie uvedených Zmlúv o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa voči žalovanej na žalobcu. Žalovaná v konaní nepreukázala, že si splnila dlh v čiastke 114 199,85 Kč voči žalobcovi, prípadne voči niektorému z právnych predchodcov žalobcu.

Podľa kapitoly II, oddiel 4 článok 15, odsek 1, písm.b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001, o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

Podľa kapitoly II, oddiel 4, článok 16, odsek 2 cit. nariadenia, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Na prejednanie uplatneného nároku je daná právomoc súdu Slovenskej republiky, na území ktorej má spotrebiteľ bydlisko.

Podľa oddielu II, článku 3, odsek 1 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.6.1980 (publikovanom v Úradnom vestníku Európskej únie pod C 334/4), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že voľba českého práva vyplýva z ustanovení zmluvy, ktorú účastníci zmluvy uzavreli. Účastníci zmluvy v nej citujú ustanovenia zák.č. 321/2001 Sb., ktorý je súčasťou právneho poriadku Českej republiky.

Podľa § 2 zák.č.321/2011 Sb. Českej republiky, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom poskytnutie peňažných prostriedkov alebo odložená platba, napríklad vo forme úveru, pôžičky lebo kúpy prenajatej veci, za ktoré je spotrebiteľ povinný platiť. Spotrebiteľským úverom nie je:

1. platba, ktorú spotrebiteľ platí za nesplnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver,
2. platba, ktorú spotrebiteľ platí okrem kúpnej ceny, bez toho, aby bol na kúpnu cenu, poskytnutý spotrebiteľský úver,
3. platba za prevod peňažných prostriedkov a platba za vedenie účtu, ktorá je určená na splácanie spotrebiteľského úveru; to neplatí na prípad, keď je táto platba neprimerane vysoká a keď spotrebiteľ nemá možnosť voľby spôsobu platenia; do celkovej výšky spotrebiteľského úveru sa však započítava cena za prijatie platby,
4. platba súvisiaca s účasťou na dohodách, ktoré sa priamo neviažu na zmluvu, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, a to aj vtedy, keď tieto dohody majú vplyv na podmienky spotrebiteľského úveru,
5. platba za poistenie alebo zábezpeku, pokiaľ sa nejedná o poistenie alebo zábezpeku, ktorá má veriteľovi zabezpečiť splatenie spotrebiteľského úveru pre prípad smrti spotrebiteľa, jeho invalidity, pracovnej neschopnosti alebo nezamestnanosti, a to maximálne v rovnakej výške spotrebiteľského úveru ako je celková výška spotrebiteľského úveru, vrátane úroku a iných platieb spojených s poskytnutím úveru,

b) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení zmluvy nekoná v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a v ktorej prospech sa spotrebiteľský úver dojednáva,

c) veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti alebo združenie takýchto osôb.

Podľa § 262 ods. 4 a nasl. Obchodného zákonníka Českej republiky účinného do 31.12.2013, (ďalej len Obchodný zákonník Českej republiky), vo vzťahoch podľa § 261 alebo podriadených obchodnému zákonníku dohodou podľa odseku 1 sa použijú, ak nevyplýva z tohoto zákona alebo z osobitných predpisov niečo iné, ustanovenia tejto časti na obidve strany; ustanovenia občianskeho zákonníka alebo osobitných právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách, adhézných zmluvách, zneužívajúcich klauzulách a iné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá nie je podnikateľom. Zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, je zodpovedná za porušenie povinností z týchto vzťahov podľa občianskeho zákonníka a na jej spoločné záväzky sa použijú ustanovenia občianskeho zákonníka.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Českej republiky, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka Českej republiky, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 369 ods.1 Obchodného zákonníka Českej republiky, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatenej čiastky úroky z omeškania určené v zmluve, inak určené predpismi práva občianskeho.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka Českej republiky, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka Českej republiky v znení platnom a účinnom do 31.12.2013, 1) Veriteľ môže svoju pohľadávku i bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, 2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 5b zák.č.250/2007 Z.z., Slovenskej republiky, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Právny predchodca žalobcu Raiffeisenbank, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 28.8.2006 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 498977, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 114 000 Kč a žalovaná sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach 3812 Kč. Žalovaná si podmienky stanovené zmluvou riadne neplnila, neuhradzovala dohodnuté splátky, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu v súlade s ustanovením článku 15 ods. 2 písm.b) Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery Raiffeisenbank, a.s. prehlásil v písomnom prehlásení z 25.2.2008 okamžitú splatnosť úveru (istiny), vrátane úrokov a ďalších finančných záväzkov. Žalovanej vznikol voči právnenému predchodcovi žalobcu dlh, ktorý právny predchodca žalobcu vyčíslil v sume 114 301,11 Kč. Žalobcovi bola postúpená pohľadávka právneho predchodcu žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 27.2.2008 uzavretej medzi spoločnosťou Raiffeisenbank a.s. a AB CREDIT, a.s. a na základe Zmluvy o postúpení uzavretej medzi AB CREDIT a.s. a žalobcom, a to v čiastke 114 199,85 Kč. Uvedená suma pozostáva z istiny 98 288,33 Kč, poplatkov 1148 Kč a príslušenstva pohľadávky 14 763,52 Kč. Žalovaná nepreukázala, že dlh voči žalobcovi si splnila.

Súd uvádza, že v rozsudku z 24.7.2012 sp.zn. 32 Cdo 3337/2010, uverejnenom pod číslom 135/2012 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, Najvyšší súd Českej republiky vyvodil, že úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku v ust. § 101 a nasl. nie je tými ďalšími ustanoveniami smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa, ktoré mal zákonodarca v ust. § 262 ods. 4 v časti vety prvej za bodkočiarkou Obchodného zákonníka na zreteli. Výkladom ust. § 262 ods. 4 v časti vety prvej za bodkočiarkou Obchodného zákonníka nemožno dospieť k záveru, že odôvodňuje aplikáciu akéhokoľvek ustanovenia, ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa výhodnejšie. S takýmto záverom nemožno súhlasiť už len preto, že by vnášal do právnych vzťahov zásadnú neistotu a znamenal by tiež výrazný zásah do zásady rovnosti účastníkov týchto vzťahov. Úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa; odlišne upravená dĺžka premlčacej doby v občianskom a obchodnom zákonníku je len výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany (spotrebiteľov). Premlčanie pôsobí voči obojstranným rovnako. Z komplexnej úpravy premlčania v každom z týchto zákonov nie je možné považovať len niektoré z nich za výhodnejšie pre spotrebiteľov. Ak by úmyslom zákonodarcu bolo uprednostniť aplikáciu všetkých pre podnikateľov „východnejších úprav, iste by nepoužil formuláciu príkladným výpočtom s výslovným odkazom na úpravu spotrebiteľských zmlúv, adhézných zmlúv a nekalých podmienok, ale všeobecnú formuláciu. K tým istým záverom sa Najvyšší súd Českej republiky prihlásil aj v rozsudku z 31. októbra 2012 sp.zn. 23 Cdo 1750/2010. Na uvedené súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky poukázal

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 2 M Cdo 16/2014 z 27.8.2015. V danom prípade, pokiaľ ide o premlčaciu dobu, na daný právny vzťah sa vzťahuje štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka Českej republiky. Nárok žalobcu bol uplatnený na súde po uplynutí štvorročnej premlčacej doby, keď pohľadávka z poskytnutého úveru sa stala na základe prehlásenia právneho predchodcu žalobcu splatná podľa čl.15 ods. 2 vyššiecitovaných Obchodných podmienok 25.2.2008 a nasledujúcim dňom začala plynúť štvorročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde a žalobca žalobu na súd podal až dňa 5.5.2014. Súd pri rozhodovaní bol povinný prihliadnúť s poukazom na § 5b zák.č.250/2007 Z.z. Slovenskej republiky na premlčanie nároku žalobcu aj bez návrhu. Súd pri prejednaní veci postupuje podľa procesného práva Slovenskej republiky. Ustanovenie § 5b zák.č.250/2007 Z.z.. Slovenskej republiky vzhľadom na obsah jeho znenia, je ustanovením procesnej povahy, v zmysle ktorého je súd, ktorý rozhoduje o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu povinný prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže sa jedná o procesné ustanovenie, súd je povinný podľa neho postupovať, preto sa súd pri prejednaní veci zaoberal aj bez návrhu tým, či došlo alebo nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, ktorý si žalobca uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy proti žalovanej ako spotrebiteľke, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľka premlčania dovoľávala. Súd z vyššieuvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy nie je možno priznať, pretože došlo k premlčaniu nároku žalobcu voči žalovanej na zaplatenie žalovanej sumy, keď nárok žalobcu voči žalovanej bol na súde uplatnený až po uplynutí štvorročnej premlčacej doby v zmysle § 397 Obchodného zákonníka Českej republiky. Súd preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

1. 7. 2007

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná mala v konaní úplný procesný úspech a vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Náhradu trov konania nežiadala priznať, preto súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní, od dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.